

Publicație școlară editată de
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Împreună

Anul I (XVI), Numărul 1 (35), Anul școlar 2024– 2025
Proiect finanțat de Primăria și Consiliul Local Comuna Dumbrăvița, prin Agenda Culturală 2025.

Cercul de jurnalism școlar "Împreună" își continuă activitatea la Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Ziua națională a României sărbătorită de elevii școlii din Dumbrăvița în Biserica Ortodoxă "Sf. Vasile", Dumbrăvița

Concursul Național de Interpretare a Cântecelor Populare Maghiare, Ószirózsa, ediția 2024

"English Summer School", ediția 2024, an de an la Dumbrăvița

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
DUMBRĂVIȚA

Pe treptele performanței...

Fiecare participare a revistei noastre la Concursul național de reviste școlare, etapa județeană, organizată de Inspectoratul Școlar Județean Timiș, a fost încununată de succes, an de an obținând premii sau mențiuni:

1. mai 2009- Mențiune, secțiunea reviste gimnaziale, anul școlar 2008-2009;
2. mai 2010- Mențiune, secțiunea reviste gimnaziale, anul școlar 2009-2010;
3. mai 2011- Premiul al III-lea, secțiunea reviste gimnaziale, anul școlar 2010-2011;
4. iunie 2012- Premiul al III-lea, secțiunea reviste gimnaziale, anul școlar 2011-2012;
5. iunie 2013: Mențiune, secțiunea reviste gimnaziale, anul școlar 2012-2013;
6. mai 2016: Premiul al II-lea, secțiunea reviste gimnaziale, anul școlar 2015-2016;
- mai 2021: Mențiune, secțiunea reviste gimnaziale, anul școlar 2021-2022;

Elevii de la Școala Gimnazială Com. Dumbrăvița, care au luat parte la activitățile Cercului de jurnalism școlar în anul școlar 2020– 2021 și au participat la **Concursul național "Un condei numit fair-play", ediția 2021**, organizat de Academia Olimpică Română- Comitetul Olimpic Sportiv Român și Ministerul Educației au obținut următoarele premii la nivel județean:

1. Premiul al III-lea, Florin Dragoș Țucuină, secțiunea reportaj- cronică sportivă, clase primare, faza națională;
2. Premiul special al Liceului cu Program Sportiv "Banatul", elev Ciocany Andreea, secțiunea cronică-reportaj sportiv, clase primare, faza județeană;
3. Premiul I, elev Dragoș Florin Țucuină, secțiunea reportaj, clase primare, faza județeană;

Mai multe informații despre performanțele elevilor participanți la Cercul de jurnalism școlar puteți obține accesând paginile web:

- <https://impreuna.yolasite.com/cercul-de-jurnalism-scolar.php>
- <https://impreuna.yolasite.com/distinctii-performante.php>

Au publicat: prof. Lucia ALBU, prof. Ioana Marcela AVRĂMUȚ, elev Antonia BAROS, elev Raul Mihail BACIU, elev Alin BĂRBUȚIA, instit. Lucia BONCHIS, prof. Carla BOSCOVICI, elev Andy BRĂDĂȚEANU, prof. Raluca Maria CHIRȚAN, elev Maria Elena CIORBĂ– DUMBRĂVĂ, elev Victor CIOBĂNIȚĂ, elev Eduard CIREAP, elev Silviu COTÎRȚĂ, prof. Ildiko DENES, elev Sara Maria DOBROMIRESCU, prof. Corneliu DRAGOMIR, elev Eduard LUCA, elev Eduard GODESCU, elev Yurii MOTRE, prof. Adrian NICOLA, elev Lucian Andrei PAPP, elev Darius Nicholas PITICANU, prof. Miruna Irina POPI, elev Evelina REBELES, psihoped. Mihaela SCHEIBLING, elev Radu SILON, elev Alexandru STOICA, elev Eric TĂȚAR, prof. Sanda VASIU, prof. Ileana VASILIU, elev Radu SILON, elev Serene SIMA și elev Iulia ZAMFIR

Profesori îndrumători: prof. Lucia ALBU, prof. Margareta CÂNDEA, prof. Corneliu DRAGOMIR, instit. Lucia BONCHIȘ, prof. Cosmina Florentina CRAȘOVAN

Proiectul "Cercul de jurnalism școlar ÎMPREUNĂ" este coordonat de psih. Corneliu DRAGOMIR.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ COM. DUMBRĂVIȚA
prof. Adrian NICOLA, director
prof. Ioana Marcela AVRĂMUȚ, director adjunct
prof. Margareta CÂNDEA, director adjunct
prof. Irina Miruna POPI, director adjunct

Note editoriale:

- Contribuțiile propuse pentru numerele viitoare sunt recepționate exclusiv utilizând datele de contact de pe pagina web a revistei: <https://impreuna.yolasite.com/>.
- Bordul revistei își rezervă dreptul de a selecta contribuțiile propuse materialele publicistice propuse pot fi amânate pentru un alt număr, respinse de la publicare sau se poate solicita îmbunătățirea conținutului]. Informații suplimentare puteți obține accesând adresa www.impreuna.yolasite.com, secțiunea infoutile, de pe pagina de index. Întreg conținutul propus (word-ul cu textul informațional și fotografiile) se trimite atașate unui singur mail.
- Se pot publica reportaje de la diferite activități școlare și extrașcolare (relatarea profesorului coordonator/ participant, impresii ale elevilor, fotografii relevante/ de grup), informații despre performanțe deosebite la concursuri interjudețene/ naționale/ internaționale recunoscute de M.E.N., ce implică elevi, experiențe didactice de interes pentru elevi și părinți, poezii și compuneri pe teme date (un set de 3-4 compuneri și 2-3 poezii pe o temă propusă de profesorul îndrumător), curiozități, divertisment, note de lectură, evocări, exerciții/jocuri de perspicacitate, etc.
- Tehnoredactarea materialului propus se realizează cu diacritice, în limba română, times new roman, 12pp, aliniere stânga– dreapta, cu excepția titlului, autorului și instituția școlară de apartenență, care se scriu centrat, bolduit. (nu se folosesc majuscule). Este imperativă corectarea materialului propus și tehnoredactarea textului conform cerințelor Institutului de Lingvistică "Iorgu– Iordan" București (se admit maxim 3-4 greșeli ortografice de tehnoredactare într-un text, pe o pagină A4, fără a prejudicia inteligibilitatea textului)
- Întreaga responsabilitate asupra conținutului precum și dreptul de autor al materialelor propuse spre publicare aparține exclusiv autorilor / semnatarilor. Prin expedierea acestor materiale către revista „Împreună” și Școala Gimnazială Com. Dumbrăvița, jud. Timiș, se cedează integral, automat, exclusiv și gratuit, fără alte pretenții, dreptul de autor și toate alte drepturi conexe acestuia.
- Materialele publicate în prezentul număr al revistei nu reflectă în mod obligatoriu poziția oficială a instituției editor, Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița, a partenerilor acestuia sau a membrilor bordului revistei.
- Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodușă sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc, fie el electronic, mecanic, fotocopiare, înregistrare sau de altă natură, fără acordul scris al deținătorului de copyright.
- Toate numerele publicate pot fi descărcate, în format .pdf, urmând linkul: <http://impreuna.yolasite.com>, secțiunea arhivă de pe pagini de index. Apariția în format tipărit este condiționată atât de limitele financiare cât și de resursele de timp și umane pentru tehnoredactare, corectare, paginare și multiplicare. În principiu, fiecare număr se publică și în format .pdf și tipărit. Au prioritate în recepționarea formatului tipărit al revistei autorii materialelor publicate și cadrele didactice îndrumător. Nu se comercializează.

reStart "Cercului de jurnalism școlar «Împreună»

prof. DRAGOMIR CORNELIU

profesor itinerant și de sprijin

Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Cercul de jurnalism "Împreună" are deja 17 ani de activitate. Rădăcinile sale sunt la Școala cu cls. I-VIII din Pișchia, acolo unde au fost publicate primele numere ale revistei "Împreună", revistă școlară în paginile căreia au publicat copii asistați maternal prin Serviciul de Plasament Maternal al Direcției de Asistență Socială și Protecția Copilului Timiș și elevi de la Școala cu cls. I-VIII Pișchia. Atunci s-au remarcat copiii de excepție, precum Abel Burleanu, Claudiu Prisecaru ori Nicolae Nicola, care a fost premiat pentru articolele sale din domeniul sportiv de către Academia Olimpică Română. Prin activitatea noastră, ne-am făcut remarcăți și la Concursul Național de Reviste Școlare, unde am obținut numeroase premii din partea Inspectoratului Școlar Județean Timiș.

După aceea, activitatea Cercului de jurnalism școlar "Împreună" s-a mutat la Școala Gim. Com. Mașloc, ca mai apoi să ajungă la Școala Gimnazială Dumbrăvița, unde a și rămas. Sunt ani și ani de zile de când revista noastră era publicată ca parteneriat interșcolar între Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița și Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă "Paul Popescu Neveanu" din Timișoara.

Acum este un nou început, revista "Împreună" are o nouă identitate, este editată de Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița și are un nou ISSN- codul unic de identificare al publicațiilor. Oricum, revista "Împreună" este legată afectiv și de activitatea profesorului Adrian Nicola. La Mașloc, în calitate de profesor de religie ortodoxă și director adjunct se implica și afectiv în realizarea revistei. Prin rânduirea lui Dumnezeu, căci El este în tot și în toate, mutarea domnului profesor Adrian Nicola la Școala Gimnazială Dumbrăvița a coincis cu mutarea Cercului de jurnalism școlar "Împreună" aici... De-a lungul timpului,

finanțarea necesară activității noastre și pentru a publica numerele revistei a fost oferită de părinți și asistenți maternați, de Consiliul Județean Timiș prin Agenda culturală, de tineret și sport a județului Timiș sau de Primăria și Consiliul Local Dumbrăvița prin Agenda Culturală a Comunei Dumbrăvița.

Despre noi și evoluția activității Cercului de jurnalism școlar "Împreună" puteți citi mai multe informații pe pagina web a revistei, <https://impreuna.yolasite.com/cercul-de-jurnalism-scolar.php>.

Eu scriu la revista "Împreună" încă din clasa a VI-a. Împreună cu Luis și Alexandru, ne ocupăm să tehnoredactăm computerizat, să scriem pe calculator articolele, compunerile și poeziile create de colegii noștri. Eu sunt cel care dictează textele, iar Luis, pentru că scrie mai repede pe calculator, este cel care le tehnoredactează. După un timp facem schimb, adică eu le scriu pe calculator și Luis le dictează.

Cel mai mult mie mi-a plăcut când primeam revista noastră într-un cadru festiv. Îmi aduc aminte că odată, când a avut loc Simpozionul elevilor ce a avut ca temă "promovează un proiect educațional din școala ta", noi am promovat Cercul de jurnalism școlar și am luat premiul al II-lea, adică eu le scriu pe calculator și Luis le dictează.

elev BACIU RAUL
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

elev ALEXANDRU STOICA
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

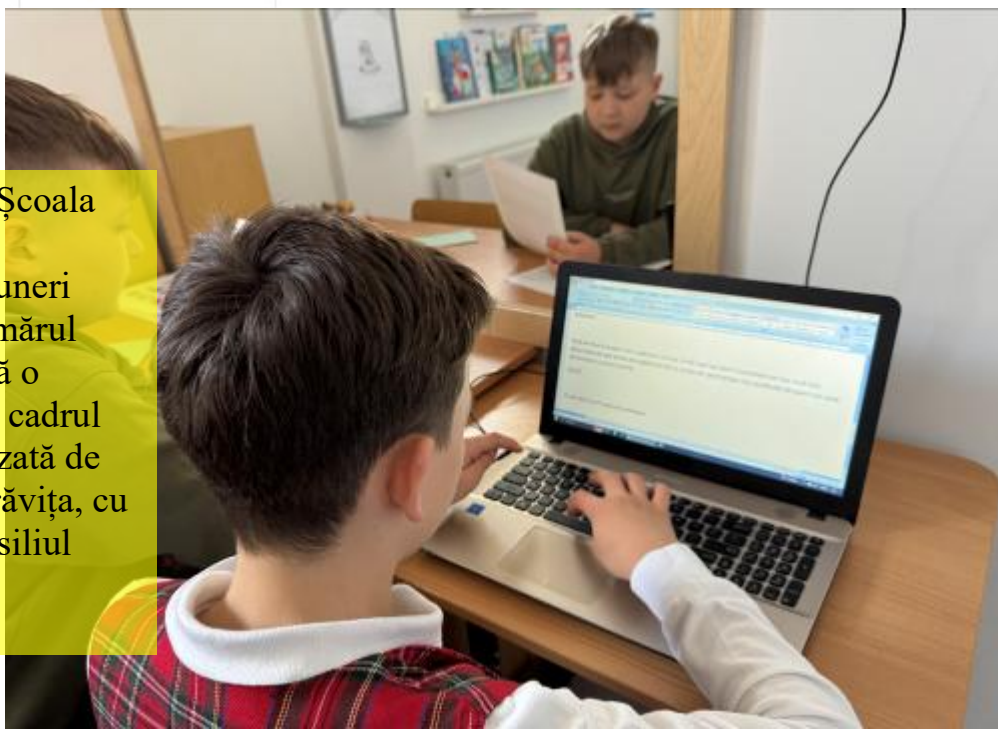
Detalii eveniment

- DATA EVENIMENT/ACTIVITATE**
08 Apr 2022
- LOCATIE**
Dumbrăvița
- DETALII SUPLEMENTARE**
0200 21 42 74
- ETICHETE**
cerc de jurnalism școlar, școli, educație, jurnalism, educație, colaborare, școlare

Cercul de jurnalism școlar - Împreună
Publicat: 29/03/2022 Data actualizării/revizuirii: 08/04/2022 Dumbrăvița

Un grup de elevi care beneficiază de sprijin educațional participă la activitățile Cercului de jurnalism școlar - Împreună, activitate didactică școlară extracurriculară de care se apreciază dezvoltarea competențelor de comunicare orală și scrisă, inclusiv folosirea tehnologiei digitale, abordând și stilul jurnalistic de comunicare: articolul, interviul, imitativul, edica, etc.

Elevii Motre Yurii și Luca Eduard, Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița, tehnoredactând computerizat compuneri realizate pentru a fi publicate în numărul curent al revistei. Aceasta reprezintă o activitate extrașcolară organizată în cadrul Cercului de jurnalism școlar organizată de Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița, cu finanțare oferită de Primăria și Consiliul Local Dumbrăvița.

Ziua națională a României sărbătorită de elevi în biserică

instit. LUCIA BONCHIS
institutor (pentru clasele primare)
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Biserica a fost în mijlocul comunităților locale prin devotamentul preoților și prin munca oamenilor din Biserica Ortodoxă Română, în ultima parte a secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, s-a facilitat trezirea spiritului național și construirea identității noastre naționale. Astfel, românii devin conștienți de propria identitate națională prin munca oamenilor de cultură și a preoților, prin activitățile religioase, dar și munca personalului clerical în afara actului religios. Primele școli în limbă română și primele unități spitalicești prin care oamenii au avut acces la educație și sănătate, au fost înființate prin implicarea acestei instituții atât prin munca voluntară, cât și prin implicare financiară.

Biserica Ortodoxă Română rămâne în mijlocul comunităților locale prin munca personalului clerical și implicare financiară, participând activ la creșterea calității vieții oamenilor din comunitățile locale. Într-un cotidian în care valorile sunt supuse dezbaterii, prin munca lor, preoții fac din Biserica Ortodoxă Română un stindard al identității naționale, al culturii și al educației.

In acest cadru, elevii de la Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița din clasele a IV-a, an de an, sub îndrumarea cadrelor didactice și prin implicarea preoților de la Biserica Ortodoxă "Sf. Vasile" din Dumbrăvița, după celebrarea serviciului religios, susțin un program artistic la care iau parte creștinii prezenți la Slujba religioasă. Astfel, având în vedere că "Sf. Andrei" este protectorul României, după slujba religioasă dedicată Sfântului Andrei, elevii prezintă cântece patriotice și recită poezii ce marchează personalități și evenimente ce au marcat istoria poporului român.

Mie mi-a plăcut foarte mult când am sărbătorit Ziua Națională a României la Biserică. Prima dată a fost o slujbă susținută de un sobor de preoți, apoi noi, elevii, am cântat cântece patriotice și am recitat poezii. Două colege de-ale mele, care au talent de a cânta muzică populară, au interpretat cântece patriotice. Ele au fost aplaudate și apreciate pentru

talentul lor deosebit.
Activitatea extrașcolară la care am participat m-a emoționat foarte mult. Prin astfel de activități învățăm să fim buni creștini și să ne iubim țara.

**elev PAPP LUCIAN ANDREI, cls. a IV-a F
îndrumare, psih. CORNELIU DARGOMIR
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița**

”English Summer School”, an de an la Dumbrăvița.

prof. CARLA BOSCOVICI
profesor limba și literatura engleză
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Ca în fiecare an, și în acest an școlar am organizat la Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița ediția 2024 a proiectului ”English summer school”. Ediția din acest an a avut ca temă ”A testy adventure”. Pentru organizarea ediției din acest an ne-am bucurat de sprijinul financiar al Primăriei și Consiliului Local Dumbrăvița, proiectul fiind finanțat prin Agenda Culturală a Comunei Dumbrăvița. La organizarea activităților am fost ajutată de doamnele profesor Gordana Peici, Luca Violina, Vilcu Fleur, Vasiliu Ileana, precum și de doamna psiholog Bîrsan Adelina, cărora le sunt recunoscătoare. Mulțumesc și conducerii unității noastre școlare pentru că s-a implicat cu toate resursele de care am avut nevoie pentru ca acest proiect să aibă succes. Ediția din acest an a avut loc în august și s-a desfășurat atât în sălile de clasă ale școlii noastre, cât și în cantină.

Organizare anuală a acestui proiect a devenit deja o tradiție pentru școala noastră, iar activitățile derulate se bucură de un real succes. Interesul elevilor pentru a participa la acest proiect este foarte mare, iar selecția participanților este riguroasă. Un criteriu important în selecția elevilor este cunoașterea limbii engleze la un nivel comunicațional cât mai ridicat, iar scopul proiectului este acela de a dezvolta competențele de comunicare în limba engleză ale elevilor participanți.

Ne propunem ca și în vara anului 2025 să organizăm o nouă ediție a acestui proiect. Numărul mare de elevi participanți la edițiile din anii școlari anteriori confirmă viabilitatea proiectului nostru și ne oferă încrederea că vom avea succes. În fapt,

acest proiect are ca miză valorificarea constructiv-educativă a timpului liber din vacanța de vară a elevilor din comuna noastră.

Vă așteptăm!

CITEȘTE...

În următorul număr al revistei noastre

Un grup de elevi de la Școala Gimnazială Com. Dumbrăvița au participat la proiectul județean "YES 7", organizat de Școala Gimnazială Nr. 7 "Sf. Maria" din municipiul Timișoara. Proiectul a fost inclus în Calendarul Activităților Extrașcolare al Inspectoratului Școlar Județean Timiș și a inclus probe sportive, probe de cultură generală și chiar de cunoașterea limbii engleze.

Ce rezultate au obținut elevii participanți și cu ce amintiri au rămas, aflii în următorul număr al revistei școlare "Împreună".

Diferențele dintre noi sunt ca niște culori diferite într-un curcubeu

prof. Ileana VASILIU

Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Să creștem împreună!

Fiecare copil are dreptul să învețe, să se joace, să greșească și să reușească. A-i sprijini pe cei cu cerințe educaționale speciale înseamnă a construi o societate mai dreaptă, în care diferențele nu separă, ci îmbogățesc.

Educația adevărată începe cu acceptarea. Când învățăm să privim dincolo de etichete, descoperim potențialul ascuns în fiecare copil.

În lumea noastră sunt mulți copii. Unii sunt foarte buni la sport, alții desenează minunat, unii învață repede, alții au nevoie de mai mult timp. Toți suntem diferiți și tocmai asta ne face atât de interesanți!

Unii copii au **cerințe educaționale speciale**, adică au nevoie de un pic mai mult ajutor la școală. Poate învață altfel, poate au nevoie de pauze mai dese sau de explicații mai simple. Unii poartă ochelari, alții au nevoie de ajutor să se exprime sau să se concentreze. Dar toți au un singur lucru în comun: **au inimi care vor să fie înțelese și acceptate.**

Cum sunt copiii cu cerințe speciale?

Sunt ca tine! Le place să se joace, să râdă, să aibă prieteni. Poate nu pot alerga la fel de repede sau nu pot vorbi la fel de clar, dar pot fi cei mai buni prieteni pe care i-ai avut vreodată. Și, cu puțin sprijin, pot face lucruri uimitoare!

Ce putem face noi?

- **Să fim prietenoși.** Un salut, un zâmbet sau o vorbă bună pot însemna mult!
- **Să avem răbdare.** Poate colegul tău are nevoie de mai mult timp să răspundă. Așteaptă-l cu inima deschisă.
- **Să nu râdem de ceilalți.** Fiecare greșește uneori. Mai bine învățăm împreună!

Să ajutăm. Dacă vezi că cineva are nevoie de sprijin, întreabă: „Vrei să te ajut?”

Împreună e mai frumos!

Când toți copiii sunt acceptați așa cum sunt, școala devine un loc mai bun. Fiecare copil contează. Fiecare are un talent. Și, mai ales, **fiecare copil merită să aibă prieteni care îl înțeleg.**

Să nu uităm: **diferențele dintre noi sunt ca niște culori diferite într-un curcubeu** – împreună, facem lumea mai frumoasă!

"Suntem diferiți, dar toți la fel"

Comunicarea literară

prof. Irina Miruna POPI
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița, director adjunct

În cazul literaturii, a comunica are cel puțin două semnificații. Pe de o parte face referire la „transmiterea de informație de la o sursă (autorul) la un beneficiar (receptorul sau cititorul), prin intermediul unor bunuri simbolice (operele, textele literare)”, iar pe de altă parte este văzută drept dobândire, producere de informație de către un utilizator al limbii”. (Doina Comloșan, Mirela Borchin, *Dicționar de comunicare (lingvistică și literară)*, Vol I, Timișoara, Editura Excelsior Art, 2002, p. 43.)

În esență, comunicarea literară presupune o formă specială de comunicare, în care textul literar devine instrumentul prin care autorul își exprimă gândurile, sentimentele și ideile, iar cititorul își construiește propria interpretare și reacție la acestea. Această comunicare se bazează pe puterea cuvântului și pe capacitatea textului literar de a transmite în mod artistic și estetic mesaje complexe și profunde.

În Dicționar de comunicare (lingvistică și literară), Doina Comloșan și Mirela Borchin aduc în discuție natura informației literare, punând accent pe temele esențiale ale oricărui studiu asupra comunicării: cine transmite informația; care sunt mijloacele specifice literare de producere și de transmitere a informației; forma și modul în care este constituit mesajul; suportul comunicării; la ce se referă comunicarea; cine suportă efectele comunicării literare. (Doina Comloșan, Mirela Borchin, *Dicționar de comunicare (lingvistică și literară)*, Vol I, Timișoara, Editura Excelsior Art, 2002, p. 43.)

Autorul, în actul de creație, are capacitatea de a imagina și construi o lume ficțională în textul său. Această lume ficțională poate fi o reprezentare a realității sau poate conține elemente fantastice, supranaturale. Prin intermediul textului literar, autorul creează personaje, locuri și evenimente care există doar în contextul operei sale.

Cititorul sau receptorul mesajului transmis prin intermediul textului literar este considerat unul dintre subiecții principali ai comunicării literare, formând împreună cu „autorul și eroul o triadă dialogică. Dialogul intradiegetic dintre doi subiecți (autor vs erou, autor vs narator, erou vs erou) implică numai decît terțul subiect, care, fără să participe direct la dezvoltarea diegetică a dialogului, îndeplinește o funcție semiotică și hermeneutică esențială, constitutivă pentru mesajul estetic-artistic al operei literare. Aceasta nu există decît pentru și prin cititor, prin lectura, înțelegerea și interpretarea lui.” (Anatol Gavrilov, *Conceptul bahtian de cititor*, în *Metaliteratură*, anul IX, nr. 5-6 (22), 2009, p. 34 – disponibil online <https://ibn.idsi.md/sites/>

[default/files/imag_file/7.Conceptul%20Bahtinian%20de%20cititor.pdf](https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/7.Conceptul%20Bahtinian%20de%20cititor.pdf)

Comunicarea literară dintre autor și cititor prin intermediul operei literare reprezintă, în esență, o interacțiune între două entități individuale. Lumea reprezentată de autor nu rămâne închisă în text, ci „renaște și trăiește atîta timp, cît se scaldă în apa vie a fluxului înnoitor de sensuri al lumii reale creatoare, cît continuă comunicarea dialogică existențial-culturală dintre autor și cititor.” (Anatol Gavrilov, *Conceptul bahtian de cititor*, în *Metaliteratură*, anul IX, nr. 5-6 (22), 2009, p. 40 – disponibil online https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/7.Conceptul%20Bahtinian%20de%20cititor.pdf)

De aici putem desprinde faptul că prin această comunicare, lumea textului literar capătă noi sensuri și semnificații, aflându-se într-o continuă transformare și reinterpretație. Interacționând cu această lume, cititorul are libertatea de a o percepe în funcție de propriile experiențe și perspective.

Referitor la opera literară prin intermediul căreia mesajul este transmis de autor către cititor, putem spune că acesta este definită dreptă „un text, secvență lingvistică cu o structură și, mai ales cu un comportament semantic diferit față de cel al altor texte. Ea este percepută ca întreg și semnifică nu numai prin intermediul cuvintelor, frazelor etc., dar și prin forma sa, și, uneori, chiar prin felul în care este scrisă sau rostită.” (Doina Comloșan, Mirela Borchin, *Dicționar de comunicare (lingvistică și literară)*, Vol I, Timișoara, Editura Excelsior Art, 2002, p. 50.)

Opera literară nu este doar o simplă succesiune de cuvinte și fraze, ci este o creație complexă care combină elemente lingvistice, estetice și culturale, având capacitatea de a provoca și de a stârni emoții, de a transmite idei și valori, de a influența gândirea și percepția cititorului.

În cadrul unei opere literare, cuvântul are multiple înțelesuri, iar descifrarea acestora depinde de capacitatea și perspectiva cititorului, aflat în calitate de receptor. Cuvântul este fundamentul oricărei creații literare și este folosit de către autor pentru a transmite idei, emoții și imagini într-un mod artistic și expresiv. Descifrarea înțelesurilor cuvintelor dintr-o operă literară poate fi o provocare, dar și o oportunitate de a explora și de a interpreta textul.

Prin urmare, comunicarea literară poate fi privită ca un dialog între autor și cititor, în care mesaje și ideile sunt transmise și interpretate conform unui model interactiv. Autorul utilizează opera literară pentru a-și exprima gândurile, sentimentele și viziunea asupra lumii, iar cititorul primește aceste mesaje și le interpretează în funcție de propriile sale experiențe și perspective.

„Domnul profesor de matematică îți oferea sentimentul că poți învăța orice, atâta timp cât erai dispus să muncești și să încerci să înțelegi.”, prof. Mihaela Bucur

*elev Darius PITICANU, cls. a IV-a F
îndrumare, psih. Corneliu DRAGOMIR, profesor de sprijin
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița*

Prima ediție a rubricii „De vorbă fără catalog” o oare ca invitată pe doamna profesor logoped Mihaela BUCUR, de la Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Timiș, cu activitate la Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița. Împreună cu domnul profesor de sprijin am gândit câteva întrebări. Fără a ști cine va fi invitatul rubricii mele, am fost pus în situația de a construi cinci întrebări despre cum era școala și viața de elev a celor care acum ne sunt profesori.

- Care sunt cele mai frumoase amintiri despre un profesor din timpul când dumneavoastră ați fost elevă?

- Îmi aduc aminte de un profesor de matematică din gimnaziu care avea un mod foarte original de a predă. Era destul de sever, dar avea un simț al umorului subtil care făcea orele de matematică mult mai interesante decât păreau la început. În loc să urmeze pas cu pas manualele, își adapta lecțiile pe măsură ce observa cum reacționam la informațiile pe care ni le dădea. De multe ori, ne dădea exemple din viața de zi cu zi pentru a face lecțiile mai clare și mai ușor de înțeles. Un lucru care mi-a rămas întipărit în minte era că, de fiecare dată când făceam o greșală, în loc să mă critice direct, îmi puneă întrebări care mă făceau să înțeleg unde am greșit și cum aș putea să corectez. Îți oferea sentimentul că poate învăța oricine, atâta timp cât erai dispus să muncești și să încerci să înțelegi. A avut și o metodă foarte interesantă de a ne încuraja. De

fiecare dată când cineva rezolva corect o problemă, el adăuga o stea pe tablă și spunea „este un semn că gândirea ta evoluează”. Asta chiar m-a motivat să muncesc mai mult și să nu renunț atunci când mă simțeam descurajată.

- *Cum era școala pe când erai elevă?*

- Școala, avea o atmosferă destul de diferită față de cum este ea acum. Deși poate părea că nu erau atât de multe tehnologii, aveai un tip de „legătură” între colegi și profesori care se simțea mai aproape și mai direct. Era un amestec între disciplină și momente de distracție, iar fiecare zi avea propriile sale povești.

Pe atunci, manualele și caietele erau piesele principale în învățatura de zi cu zi. Nu existau table inteligente sau laptopuri ca acum, iar profesorii se bazau pe explicații directe, exerciții scrise și întrebări. Tehnologia era limitată, așa că învățatul se făcea adesea „în mod tradițional”, dar asta nu însemna că era plictisitor. De fapt, aveai mult timp să înveți prin repetare și prin colaborarea cu colegii. Cu toate acestea, chiar și așa, aveam momente în care ne „distra” o lecție bine predată sau un joc de cuvinte între colegi, mai ales în pauze.

Recreațiile erau cu adevărat speciale – nu era doar despre o pauză de la ore, ci despre a te conecta cu prietenii, a face jocuri sau a discuta despre orice subiect care nu avea nicio legătură cu școala. Fiecare clasă își avea „zona” preferată pe coridor sau în curtea școlii, iar competițiile de fotbal sau de „țară, țară, vrem ostași” erau nelipsite. Ne adunam în grupuri mari, discutam despre orice – de la teme la filme sau muzică – și uneori ni se părea că pauzele nu sunt niciodată destul de lungi.

În ceea ce privește profesorii, erau, desigur, cei mai severi, dar și cei care știau să îți capteze atenția

prin metode interesante. Poate că nu aveai atâtea resurse pe cât ar fi fost necesar, dar aveai în schimb mai multă interacțiune față în față, cu multă „lumină naturală” în ore. Poate că erau mai autoritari, dar, pe de altă parte, aveam și acel respect față de autoritate care se poate să fie mai „fluid” în zilele de azi. Totuși, am avut și profesori care știau cum să creeze o legătură mai personală cu elevii, ceea ce făcea ca școala să fie un loc plăcut.

- *Ce năzbatii ați făcut când ați fost elevă?*

- O, am avut câteva momente de „năzbâtii” în școala generală! Una dintre cele mai memorabile întâmplări a fost în clasa a șaptea, când am reușit să fac un „proiect” mai puțin obișnuit. Împreună cu câțiva colegi, am adus în clasă o „expoziție” de animale de pluș (unele mai mari decât altele), pe care le-am aranjat pe bănci și le-am pus să „asiste” la lecțiile de limba română. Profesorul, destul de sever, a intrat în clasă și s-a uitat la noi un pic mai confuz, dar după câteva secunde de tăcere a izbucnit într-un râs mare. Am reușit să-l amuzăm într-un mod neașteptat! Altă „năzbâtie” a fost în clasa a opta, când am transformat ora de educație fizică într-un adevărat „spectacol”. Pe atunci, aveam un grup de prieteni foarte energici și am decis să facem o „provocare” prin care să jucăm fotbal... dar pe terenul de baschet! A fost un haos total, dar am reușit să îmbinăm cele două jocuri și am avut o oră foarte amuzantă, chiar dacă profesorul nu era tocmai încântat de ideea noastră.

- *Vă mulțumim!*

Concursul Național de Interpretare a Cântecelor Populare Maghiare, Őszirózsa, ediția 2024

prof. ILDIKO DENES
profesor pentru învățământul primar și preșcolar
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Concursul Național de Interpretare a Cântecelor Populare Maghiare „Őszirózsa” este un eveniment de prestigiu dedicat promovării și conservării folclorului maghiar în România. Ediția din 2024 a avut loc în perioada 18-20 octombrie, fiind organizată de Școala Generală din Dumbrăvița. Competiția a fost împărțită în două secțiuni:

- **Pentru clasele V-VIII:** această secțiune a avut statut de concurs național, fiind susținută de Ministerul Educației.
- **Pentru clasele primare:** din cauza lipsei de finanțare de la minister, această categorie a fost organizată la nivel regional.

La eveniment au participat elevi talentați din nouă județe, demonstrându-și abilitățile în interpretarea cântecelor populare maghiare. Succesul concursului a fost asigurat prin colaborarea dintre Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița, Consiliul Local Dumbrăvița, Asociația Maghiarilor din Dumbrăvița, sponsori.

1. **Promovarea tradițiilor** – Concursul Őszirózsa oferă o oportunitate excelentă de a păstra și promova folclorul maghiar, aducând în prim-plan frumusețea cântecelor tradiționale.
2. **Talent și pasiune** – Evenimentul reunește copii și tineri talentați din întreaga țară, oferindu-le șansa de a-și exprima pasiunea pentru muzica populară maghiară.
3. **Atmosferă autentică** – Organizatorii creează un cadru festiv și primitor, care pune în valoare spiritul comunității și respectul pentru cultură.
4. **O experiență educativă** – Participanții nu doar concurează, ci și învață mai multe despre tradițiile muzicale, dezvoltându-și abilitățile artistice și încrederea în sine.

Implicare și susținere – Evenimentul beneficiază de sprijinul profesorilor, părinților și comunității locale, demonstrând importanța educației culturale și a muncii în echipă.

Concursul Național de Căntece Populare Maghiare „Őszirózsa”, organizat la Școala Gimnazială Dumbrăvița, este un eveniment deosebit care aduce în prim-plan frumusețea și autenticitatea folclorului maghiar. Prin această competiție, participanții au oportunitatea de a interpreta cu pasiune și talent melodii tradiționale, contribuind astfel la păstrarea și promovarea moștenirii culturale.

Organizat cu profesionalism și pasiune la Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița, reprezintă un adevărat omagiu adus folclorului maghiar. Evenimentul adună laolaltă copii și tineri talentați din întreaga țară, oferindu-le ocazia de a interpreta cântece tradiționale și de a transmite mai departe bogăția culturală a comunității maghiare.

Prin acest concurs, participanții nu doar își pun în valoare vocea și talentul, ci și învață să aprecieze profunzimea versurilor și melodiilor autentice, păstrate din generație în generație.

Atmosfera evenimentului este una deosebită – un amestec de emoție, bucurie și respect pentru tradiție, care creează un cadru perfect pentru celebrarea muzicii populare.

Succesul competiției se datorează, în mare parte, organizării impecabile și implicării deosebite a cadrelor didactice maghiare și române, a părinților și a întregii comunități locale. „Őszirózsa” nu este doar un concurs, ci o experiență educativă valoroasă, un prilej de a încuraja tinerii să descopere și să iubească folclorul. În fiecare an, evenimentul devine o adevărată sărbătoare a identității culturale, demonstrând că tradițiile pot fi transmise mai departe cu mândrie și pasiune.

Haáz Sándor, președintele juriului, profesor de muzică, conducător al Filarmonicii de copii din Vlăhița, județul Harghita

Apreciez buna colaborare între profesorii de la secția română și cea maghiară. Nu am mai văzut niciunde o astfel de implicare, care joacă un rol esențial în buna desfășurare a concursului „Őszirózsa”, dovedind profesionalism, implicare și un respect deosebit pentru tradiție și cultură. Sub coordonarea doamnei profesor **Dénes Ildikó** și cu sprijinul direct al **direcțiunii școlii**, acești dascăli își dedică timpul și energia pentru ca fiecare detaliu al evenimentului să fie organizat impecabil.

Prin munca lor, nu doar că asigură o desfășurare armonioasă a concursului, dar contribuie și la consolidarea unei colaborări frumoase între secțiile școlii, demonstrând că tradițiile culturale sunt o punte care unește oamenii. Devotamentul, spiritul de echipă și pasiunea acestor profesori sunt de admirat, iar contribuția lor este esențială pentru succesul acestui eveniment deosebit.

Juhász Erika, cântăreață de muzică populară maghiară, profesoară la Facultatea de Artă din Nyíregyháza

Atmosferă autentică – Concursul „Őszirózsa” se desfășoară într-un cadru deosebit, unde fiecare detaliu contribuie la redarea autenticității și frumuseții folclorului maghiar. Organizatorii reușesc să creeze o atmosferă caldă și festivă, în care participanții, profesorii și spectatorii simt bucuria de a fi parte dintr-o tradiție vie. Costumele populare autentice purtate de concurenți, emoția acestora și susținerea publicului, transformă acest eveniment într-o adevărată celebrare a identității comunității maghiare.

Fall Ilona, președintele de onoare a juriului, fostă actriță la Teatrul Maghiar de Stat Csiky Gergely din Timișoara (a participat la toate edițiile concursului)

Maratonul toleranței, elevi pe treptele performanței

*psih. CORNELIU DRAGOMIR,
profesor itinerant/ de sprijin
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița*

Pentru Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița „Maratonul toleranței” nu mai reprezintă doar un proiect extrașcolar, ci și bucuria revederii, an de an, cu colegii noștri, elevi și cadre didactice deopotrivă, de la Școala Gimnazială Pișchia, Școala Gimnazială Nr. 7 „Sf. Maria”

Timișoara, Școala Gimnazială Mașloc, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Paul Popescu Neveanu” din Timișoara...

Proiectul nostru, inclus în Calendarul activităților extrașcolare al Inspectoratului Școlar Județean Timiș și finanțat de Primăria și Consiliul Local Comuna Dumbrăvița, este un demers de promovare a sportului școlar în rândul elevilor, dar și cultura incluziunii școlare pentru toți elevii, indiferent de particularitățile lor, în comunitatea școlară.

Dacă inițial, proiectul era dedicat elevilor cu cerințe educaționale speciale, acum putem spune că „Maratonul toleranței” tinde să devină un proiect ce promovează competiția sportivă școlară în cel mai profund sens.

Ediția din acest an școlar a avut loc la binemeritele medalii. Stadionul „Ștefan Daby” din Dumbrăvița, la evenimentul sportiv au participat peste 300 de elevi din Dumbrăvița, Timișoara, Pișchia și Mașloc, iar câștigătorii au primit diplome și

„Ne bucurăm să organizăm a XV-a ediție a Maratonului toleranței la care sunt înscriși elevi de la mai multe școli din județul Timiș. La competiție participă elevi de la clasele primare și gimnaziale și, cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Dumbrăvița”, vom premia elevii campioni. Acest proiect extrașcolar promovează sportul în rândul elevilor și toleranța în comunitatea școlară ca valoare comportamentală.

prof. POPI MIRUNA IRINA
profesor Limba și literatura română
Școala Gimnazială Comuna
Dumbrăvița, director adjunct

Povestea pisoiului Midas...

Era o zi de școală ca oricare alta. Nu mică mi-a fost surpriza când am coborât în curtea școlii, după terminarea orelor, și am văzut-o pe mama ținând în brațe o pisicuță. Era mică și speriată.

Abia așteptam să ajung acasă și să mă joc cu ea, dar am aflat că era, de fapt, un el, iar mama îi pusese numele caracterului meu preferat din Fortnite, Midas.

Au trecut patru luni de când Midas a venit în familia noastră. A crescut destul de mult și este foarte năzdrăvan. Printre activitățile lui preferate se numără: furatul șosetelor, atacarea pisicuței noastre mai mari, Sky, cățărarea, joaca la duș și cursele de viteză prin casă. Cu toate acestea, Midas este un pisoi foarte iubăreț, căruia îi place să fie mângâiat și să fie mereu lângă cineva. Câteodată, mama îl trimite în camera lui ca să se liniștească.

Midas a adus multă bucurie în casa noastră și ne oferă multe momente amuzante, dar și multă iubire.

elev ALIN BĂRBUIA,
Clasa a III –a F,

Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița
îndrumare, prof. COSMINA FLORENTINA CRAȘOVAN

Vader e cel mai tare!

Vader, pisoiul meu, are acum aproximativ 4 ani. El s-a pierdut de mama sa în 2022. O asistentă de-a mamei mele l-a găsit, l-a luat și s-a gândit să ni-l dea nouă. L-am adus acasă într-o cutie de carton.

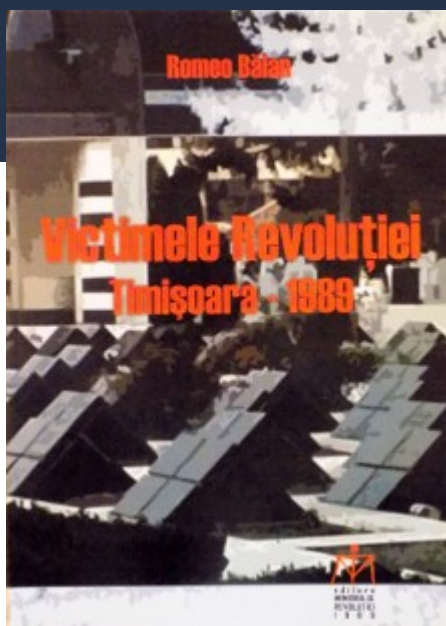
Mirosea destul de urât! Avea blana maronie, însă acum părul i s-a schimbat, iar blana lui este de un negru intens, ca abanosul. Ochii lui au culoarea galbenă. La mâncare e destul de pretențios. Prin urmare, îi oferim adesea plicuri cu hrană umedă.

Vader este cel mai jucăuș motan din univers! Când nu se joacă, doarme. Doarme foarte mult! La început, îl țineam afară, în curte. Însă, de aproximativ 4 luni, stă cu noi în casă. Am luat această hotărâre după ce, într-o seară, l-am găsit pe gard mieunând. Își scrântise lăbuța. Acum e bine! Vader, înainte de a sta înăuntru, se juca adesea cu cealaltă pisică a noastră, Leo. Acum doarme, în fiecare seară, cu mine și cu mama mea.

Dacă îl scarpin mult pe burtică, începe să toarcă. De fiecare dată când ajung acasă, îl strig, iar el de îndată îmi răspunde: Miau!
Vader e cel mai tare!

elev PAUL EDUARD CIREAP,
Clasa a III –a F,
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Cartea „Victimele Revoluției– Timișoara 1989”

psihoped. MIHAELA SCHEIBLING,
învățător itinerant/ de sprijin

Școala Gimnazială Nr. 7 "Sf. Maria", mun. Timișoara-
C.Ș.E.I. Paul Popescu Neveanu", mun. Timișoara

Cartea scrisă de Romeo, Bălan, „Victimele Revoluției– Timișoara 1989” este apărută la Editura Memorialul Revoluției 1989 în anul 2011. Prin această carte sunt redată cronologic evenimentele tragice ce au avut loc în 1989 în Timișoara și au avut ca urmare căderea regimului comunist și fuga soților Ceaușescu.

Cartea este compusă din 6 capitole. Primul capitol, numit „Victimele represiune”, prezintă atrocitățile comise de armata română pentru a înăbuși revolta populară din Timișoara. Astfel, în paginile cărții, documentat, sunt prezentate cu nume și prenume angajații armatei române care au dat ordin ca să fie intimidată manifestații și, mai apoi, pentru a se trage în plin în populația din Timișoara cu armament de război. Sunt prezentate directivele de la București date de președintele țării și generalii armatei, dar este surprinsă și obediența cu care ofițerii din armata timișoreană s-au supus necondiționat. Singurii care au ezitat să execute ordinele de a se trage în populația din Timișoara cu armament au fost soldații, însă nu din moralitate, ci ca urmare a stării emoționale create și a panicii. Al doilea capitol al cărții, „Ștergerea urmelor”, prezintă eforturile disperate cu care autoritățile comuniste au încercat să ștergă urmele represiunii de la Timișoara. Pentru aceasta s-au făcut eforturi disperate de ștergere a urmelor de sânge, astfel încât, dimineața să nu mai poată fi observată nicio mărturie de către trecători: au fost adunate cadavrele și depozitate la morga Spitalului Județean pentru ca mai apoi să fie incinerate la Crematoriul Cenușa din București, au fost spălate trotuarele și toate urmele de sânge de pe străzile timișorene, a fost refăcut gazonul și spațiul verde, a fost reparat mobilierul stradal. Al treilea capitol, „Identificarea victimelor incinerate”, reprezintă o luptă între efortul organelor reprezentative de a-și ascunde crimele și lupta oamenilor de a afla adevărul: „Faptul că în decembrie 1989, la Timișoara, nu s-a efectuat această activitate (cercetare la fața locului și autopsie) în niciuna din morțile violente sau răniurile prin împușcare se explică prin poziția statului și a organelor sale represive. Forțele armate, prin activitatea lor, au ajutat regimul dictatorial și nu s-a pus problema tragerii la răspundere penală a celor care au acționat împotriva populației. Mai mult, s-au luat măsuri pentru a se distruge orice urmă a uzului de armă. Astfel, victimele au fost ridicate imediat și transportate la morgă sau spitale, urmele de sânge au fost șterse, iar gloanțele și tuburile rezultate din trageri au fost recuperate. La ordinul procurorului, medicii legiști au procedat doar la examinarea exterioară a cadavrelor, fără a mai efectua autopsii. În capitolele „Victimele după 22 Decembrie” și „Diversiunea” se arată că efortul de supraviețuire a comunismului a continuat și ulterior fugii cuplului

Învățământul Gimnazial în România: începuturi și evoluție

prof. IOANA MARCELA AVRĂMUȚ
profesor de istorie

Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița, director adjunct

Sursa foto: captură video, facebook/ dumbrăvița tv/

Învățământul gimnazial din România are rădăcini adânci în istoria educațională a țării, fiind marcat de influențele din perioada medievală, dar și de reformele moderne care au transformat profund structura educațională.

Începuturile învățământului gimnazial din România sunt strâns legate de organizarea statului român și de dezvoltarea culturală și socială a acestuia, având un rol fundamental în formarea tinerelor

național unitar. În acest context, învățământul primar devine gratuit și obligatoriu, prin *Reforma instrucțiunii publice* din 1864, elaborată de ministrul Spiru Haret.

Această lege a avut un impact major asupra structurii educației românești, instituind învățământul obligatoriu în mediul rural și extinzând accesul la educație în rândul populației de rând. Legea a introdus în mod oficial învățământul gimnazial ca o etapă intermediară între școala primară și liceu, care se adresa tinerelor generații doritoare de a-și continua studiile, fără a fi necesar să urmeze cursuri superioare.

Educația gimnazială în perioada interbelică

După Primul Război Mondial, România a trecut printr-o etapă de modernizare rapidă a instituțiilor de învățământ, iar învățământul gimnazial a continuat să se dezvolte. În această perioadă, au apărut mai multe reforme care au avut ca scop consolidarea unei educații de masă, extinderea accesului la educație și îmbunătățirea calității învățământului.

Legea învățământului din 1924 a stabilit un sistem de educație uniformizat, iar învățământul gimnazial a devenit accesibil unui număr mai mare de copii. Cu toate acestea, în perioada interbelică, educația gimnazială era încă dominată de norme conservatoare, iar învățământul rural rămânea deficitar în comparație cu cel urban.

Educația gimnazială în perioada comunistă și postcomunistă

După Al Doilea Război Mondial și instaurarea regimului comunist în România, învățământul a fost profund reorganizat, fiind centralizat și uniformizat. În această perioadă, învățământul gimnazial a fost extins în mod semnificativ, iar statul a impus învățământul obligatoriu pentru toți copiii, fără discriminări. După 1989, învățământul gimnazial a trecut printr-o serie de reforme pentru a se adapta la noile condiții sociale și economice și continue să sufere numeroase reforme.

Concluzii

Începuturile învățământului gimnazial din România sunt strâns legate de evoluția istorică și socială a țării, iar acest sistem de învățământ a trecut prin multiple etape de dezvoltare. De la școlile medievale și reformele secolului XIX, până la extinderea educației în perioada comunistă și postcomunistă, învățământul gimnazial a fost un instrument esențial în formarea unei națiuni educate și moderne. Astăzi, educația gimnazială continuă să fie un pilon central al sistemului educațional din România.

Perioada medievală și începuturile educației în Țările Române

Începuturile educației în Țările Române sunt legate de instituțiile religioase. Învățământul în această perioadă era unul elitist, accesibil doar celor care făceau parte din cler sau din nobilime. Școlile medievale erau în general mănăstirești sau episcopale, iar învățătura era concentrată în jurul studiului teologiei și al limbii grecești și latine. De asemenea, în această perioadă se înființează primele școli latinești, care aveau un caracter mai generalist, axându-se pe educația tinerelor elite care urmau să devină lideri religioși sau politici.

Începând cu sec. al XVII-lea, în paralel cu școlile religioase, încep să apară și școli laice, însă în mod limitat. În aceste școli se studiau limba română, istoria și unele noțiuni de matematică și științe naturale. Tot în această perioadă, se înființează și primele gimnazii în sensul lor modern, instituții de învățământ destinate celor care nu urmau să continue studiile superioare.

Reformele din secolul XIX și nașterea învățământului gimnazial modern

Începând cu mijlocul secolului XIX, învățământul românesc trece printr-o serie de reforme care vor contribui la transformarea profundă a sistemului educațional. Un moment semnificativ este introducerea legislației educaționale în urma Unirii Principatelor Române, în 1859, și constituirea statului

generații.

Simpozionul elevilor „Împreună facem școala să zâmbescă”, ediția 2024

psih. CORNELIU DRAGOMIR,
profesor itinerant/ de sprijin
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Scoala Gimnazială Comuna Dumbrăvița a organizat, cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Dumbrăvița, ediția 2024 a Simpozionului elevilor „Împreună facem școala să zâmbescă”. Acest proiect este coordonat de Mihaela Bucur, profesor logoped al Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională Timiș cu activitate la Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița. Această ediție a avut ca temă „Jocuri din vacanța mare”.

Au participat peste 100 de elevi de la Școala Gimnazială Comuna Pișchia, Școala Gimnazială Nr. 7 ”Sf. Maria” Timișoara, Școala Gimnazială Mașloc, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă ”Paul Popescu Neveanu” Timișoara și, bineînțeles, Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița. Cele mai bune lucrări au fost recomandate cu diplome și cărți. Toți elevii au primit câte o carte, oferită din fondurile oferite de Primăria și Consiliul Local Dumbrăvița. Acest proiect școlar a devenit deja o tradiție pentru unitatea noastră școlară.

Comisia de jurzare a lucrărilor a fost formată de cadre didactice din învățământ. Lucrările au fost evaluate în raport cu o grilă de evaluare ce a ținut cont de calitatea afișelor realizate, dar și de modalitatea de prezentare a lucrării de către elevi. Din comisie au făcut parte și doamna prof. Margareta Câdea, director adjunct Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița, doamna psih. Melania Dragomir, director la Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Timiș.

”Mie mi-a plăcut mult că am participat la Simpozionul elevilor „Împreună facem școala să zâmbească”. A fost frumos, căci am lucrat cu colegii mei pentru a realiza un afiș de promovare a unei activități de joacă și apoi a trebuit să îl prezentăm în fața tuturor colegilor participanți și a unei comisii formate din profesori.”

elev Yurii MOTRE, cls. a V-a C
îndrumare, prof. Cristina LĂZĂRESCU, profesor învățământ primar și preșcolar
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Vaiana, film de animație

Vaiana, denumit și Moana, este un film de animație creat de Walt Disney, unde personajul principal cu același nume, Vaiana, trece printr-o serie de aventuri fabuloase.

Vaiana, fata, este personajul meu de film preferat. Ea m-a impresionat datorită curajului ei. Vaiana a fost crescută să devină conducător al tribului din care făcea parte. Bunica ei a crescut-o cu blândețe și iubire față de oamenii din trib.

Tot bunica ei este și cea care i-a călăuzit pașii atunci când a plecat din lumea celor vii. Când fata, la un moment dat, s-a aflat într-o încurcătură din care nu știa cum să iasă, bunica ei s-a transformat în pisică de mare, apoi în om, pentru a-i transmite că totul va fi bine. Vaiana a avut o relație deosebită și cu Maui. Împreună au explorat lumea ca să găsească inima lui Tefit.

Tot în această aventură, trebuiau să recupereze sceptrul lui Maui. Pentru a-l recupera, s-au dus la un crab ce deținea lucruri prețioase.

Vaiana a mai avut un prieten de nădejde, pe cocoșul care mânca pietre. Acest personaj de film încântă prin ambiția, bunătatea și dorința arzătoare de a-i ajuta pe alții. De asemenea, ea uimește prin frumusețea ei, părul negru ca abanosul și ochii negri ca și cărbunele. Felul ei de a fi transmite pur și simplu fericire. De

aceea îmi place atât de mult Vaiana!

elev SARA MARIA DOBROMIRESCU,
Clasa a III –a F,
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița
îndrumare, prof. COSMINA FLORENTINA CRAȘOVAN

Maleficent, un film de vizionat

Filmul meu preferat este Maleficent. Acest film m-a dus într-o călătorie magică. În film, personajul principal este Maleficent. Ea era o zână diferită de toate celelalte. Toți o considerau rea și periculoasă, dar, de fapt, ea era o ființă bună și amabilă.

Am vizionat acest film de mai multe ori și nu mă satur să-l văd. Maleficent te poartă în lumea magică a zânelor unde războaiele oamenilor nu vor învinge niciodată.

Zâna Maleficent a fost trădată de cel pe care l-a iubit și asta a făcut-o să fie rea și răzbunătoare.

Maleficent este și va rămâne filmul meu preferat.

elev MARIA ELENA CIORBĂ-DUMBRAVĂ,
Clasa a III –a F,
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița
îndrumare, prof. COSMINA FLORENTINA CRAȘOVAN

Sfântul Spiridon: „Adevărata putere nu vine din bogăție sau din înțelepciunea lumească, ci din smerenie, iubire și credință”

prof. ADRIAN NICOLA
profesor Religie cultul Ortodox
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița, director

Sfântul Spiridon este unul dintre cei mai venerați sfinți ai Bisericii Ortodoxe, fiind cunoscut pentru viața sa deosebită de rugăciune, pentru înțelepciunea sa și pentru minunile care au însoțit fiecare pas al vieții sale. El a trăit în perioada în care creștinismul era încă persecutat, dar a reușit să aducă lumină și mângâiere celor din jurul său prin credința sa neclintită și prin faptele sale bune.

Sfântul Spiridon s-a născut în insula Cipru, într-o familie de oameni simpli, dar cu o credință puternică. De la o vârstă fragedă a arătat o mare iubire față de Dumnezeu și față de oameni, dorind să urmeze calea creștinismului adevărat. Chiar dacă nu a avut o educație formală, Sfântul Spiridon a dobândit o mare înțelepciune prin rugăciune și prin observarea naturii și a lumii înconjurătoare, iar acest lucru l-a făcut să devină un preot și episcop în orașul Trimitunda din Cipru.

Una dintre cele mai importante trăsături ale Sfântului Spiridon este smerenia sa. Deși a fost învățat de Dumnezeu să facă minuni și să aducă alinare celor aflați în suferință, el nu a căutat niciodată slava personală. De exemplu, o minune faimoasă a avut loc atunci când a fost chemat să apere doctrina ortodoxă la Sinodul I Ecumenic de la Niceea, în anul 325. Acesta a dovedit adevărul Trinității printr-o minune uimitoare: a luat o cărămidă în mână și a arătat că din ea curge apă, foc și pământ, simbolizând astfel cele trei persoane ale Sfintei Treimi. Un alt exemplu de milostenie și de ajutor oferit celor aflați în nevoie a fost atunci când a salvat un copil care fusese acuzat pe nedrept de furt. Spiridon, cunoscut pentru dreptatea sa, a intervenit și a descoperit adevărul, salvând astfel viața copilului și arătând că dreptatea trebuie să primeze asupra răului.

Sfântul Spiridon a fost un exemplu viu al iubirii necondiționate față de Dumnezeu și față de semenii. Chiar și după moartea sa, trupul său a rămas neputrezit, semn al sfințeniei sale și este păstrat la Corfu, în Grecia, ca un simbol al legăturii sale strânse cu Dumnezeu.

Credincioșii din întreaga lume îl sărbătoresc pe Sfântul Spiridon în data de 12 decembrie, zi în care Biserica Ortodoxă îi cinstește memoria și minunile. De asemenea, mulți dintre cei care merg în pelerinaj la mormântul său sunt martorii unor minuni tămăduitoare, fiind ajutați de rugăciunile sale. Sfântul Spiridon ne învață prin viața sa că adevărata putere nu vine din bogăție sau din înțelepciunea lumească, ci din smerenie, iubire și credință. El este un model pentru toți creștinii, demonstrând că prin rugăciune, fapte bune și o viață curată, putem deveni mai aproape de Dumnezeu.

Micii exploratori în grădina de legume

prof. SANDA VASIU
profesor învățământ primar
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Vine primăvara și odată cu ea începutul unui nou proiect de grădinărit pentru elevii clasei a II-a C. Proiectul “Micii exploratori în grădina de legume” se află anul acesta la o nouă ediție.

Încă din clasa pregătitoare micuții școlari amenajează în fiecare an o mică grădină de flori și legume timpurii. În cadrul proiectului elevii vor desfășura următoarele activități:

- Plantare de pomi fructiferi (cireși și meri);
- Plantare de legume de primăvară (ceapă, ridichi, salată verde, mazăre și morcovi);
- Plantare de flori și plante aromatice (busuioc, mărar, oregano).

Elevii vor îngriji plantele, le vor monitoriza și, în final, vor recolta legumele, pregătind din ele delicioase salate de primăvară.

În anii precedenți, copiii au participat cu multă bucurie la acest proiect. Au mers periodic în grădină, au udat plantele și le-au îngrijit, dar și răsplata a fost pe măsură...legume multe și aromate și flori care mai de care mai frumoase și mai parfumate.

Orele noastre de științe ale naturii s-au desfășurat anii trecuți în acest mare laborator numit *grădină*.

Micii școlari sunt încântați de proiectul lor și le recomandă prietenilor să-și amenajeze și ei o grădină de legume și flori. Sofia, de exemplu, și-a amenajat acasă împreună cu mama, o grădină mică de legume și

flori. A mâncat împreună cu familia roșii cherry din grădină toată vara, iar în această primăvară, i-a oferit doamnei învățătoare un superb buchet de flori, zambile și narcise, plantate chiar de ea. O altă fetiță, Emma, a plantat alături de părinți pomi fructiferi și multe flori. S-au prins toate.

Prima narcisă înflorită a adus-o la școală. Câtă bucurie ne-au adus roadele muncii noastre!

Activitățile practice de tipul grădinăritului îi ajută pe copii să dezvolte interes pentru o alimentație sănătoasă, îmbunătățesc abilitățile motorii, cognitive și sociale, precum și abilitatea de a planifica și organiza o activitate. În natură totul se leagă într-un cerc magic al vieții, unde fiecare plantă și fiecare element joacă un rol esențial în marea poveste a existenței noastre.

În concluzie, în aceste zile de martie, ieșiți mai des în grădină, acolo unde aerul este curat, iarba e verde și miroase a primăvară!

Ziua internațională a nonviolentei în mediul școlar

prof. Raluca Maria CHIRȚAN
profesor consilier

C.J.R.A.E. Timiș– Școala Gimnazială Com. Dumbrăvița

Cu ocazia celebrării Zilei Internaționale a Non-violenței în școală, la clasele a I-a și Pregătitoare, am desfășurat și dezvoltat un program educațional și activități “Cum să facem față emoțiilor negative în spațiul școlar”.

Emoțiile sunt o componentă esențială a experienței umane, oferindu-ne o paletă largă de trăiri care ne îmbogățesc viața și ne influențează comportamentul. Emoțiile pozitive, cum ar fi bucuria, iubirea și entuziasmul, ne motivează și ne ajută să construim relații armonioase și să ne atingem obiectivele. Acestea contribuie la bunăstarea noastră generală și ne stimulează creativitatea și productivitatea. Pe de altă parte, emoțiile negative, precum tristețea, furia și frica, sunt și ele importante, deoarece ne semnalează când ceva nu este în regulă și ne îndeamnă să luăm măsuri. Deși pot părea neplăcute, ele ne oferă ocazia de a ne înțelege mai bine pe noi înșine și de a ne dezvolta abilitățile de gestionare a stresului și reziliență. Așadar, emoțiile, fie ele pozitive sau negative, joacă un rol crucial în echilibrul emoțional și în creșterea noastră personală.

Comportamentele de violență între copii pot apărea într-adevăr ca răspuns la emoții intense precum frica, teama sau frustrarea. Aceste reacții sunt adesea rezultatul incapacității copiilor de a gestiona și exprima adecvat emoțiile puternice. În lipsa unor abilități dezvoltate de comunicare și autoreglare emoțională, copiii pot recurge la violență ca o modalitate de a face față situațiilor care îi copleșesc. Educația emoțională și sprijinul din partea adulților sunt esențiale pentru a ajuta copiii să dezvolte strategii sănătoase de gestionare a emoțiilor, reducând astfel riscul apariției comportamentelor violente. Este important ca părinții și educatorii să fie atenți la semnalele de stres și să încurajeze exprimarea deschisă a emoțiilor, oferindu-le copiilor un spațiu sigur pentru a discuta despre trăirile lor.

Scopul programului educațional "Cum să facem față emoțiilor negative în spațiul școlar" este esențial pentru a aborda și a diminua fenomenul violenței în mediul educațional. Acest program își propune să ofere elevilor instrumentele necesare pentru a identifica și gestiona emoțiile negative care pot duce la comportamente agresive. Prin sesiuni interactive, discuții de grup și activități practice, participanții învață să comunice eficient, să își exprime emoțiile într-un mod constructiv și să dezvolte empatia față de ceilalți. Un accent deosebit se pune pe crearea unui mediu sigur și incluziv, în care toți membrii comunității școlare să se simtă respectați și încurajați să contribuie la un climat pozitiv. Astfel, programul nu doar că ajută la prevenirea violenței, dar și la dezvoltarea unor relații interumane sănătoase și la îmbunătățirea experienței educaționale în ansamblu.

Obiectivele programului educațional:

- să recunoască emoțiile negative;
- să conștientizeze apariția emoțiilor negative și cum să adoptăm tehnici sănătoase cu creierul pentru a-i face față;
- să contribuie la diminuarea violenței în spațiul școlar.

Activități propuse:

1. "Un Elf la Școală" este o poveste captivantă care explorează tematici importante legate de emoțiile resimțite de copii în mediul școlar. Această poveste urmărește aventurile unui elf curios care se înscrie la o școală umană pentru a înțelege mai bine cum funcționează lumea copiilor. Pe parcursul povestirii, elfulețul se confruntă cu diverse situații care generează emoții negative, precum frica de eșec, anxietatea de a nu fi acceptat de colegi și stresul cauzat de așteptările academice. Prin intermediul acestor experiențe, povestea ajută la conștientizarea și gestionarea emoțiilor negative, oferind copiilor și părinților instrumente utile pentru a le aborda. În plus, povestea încurajează empatia și comunicarea deschisă, subliniind importanța unui mediu școlar incluziv și suportiv, unde fiecare elev se simte valorizat și înțeles.

Recunoașterea emoțiilor negative în mediul școlar este esențială pentru atingerea unui echilibru mental și relațional. Atunci când elevii și profesorii își conștientizează emoțiile negative, cum ar fi frustrarea, tristețea sau anxietatea, au șansa de a le gestiona mai eficient, evitând acumularea de tensiuni și conflicte. Acest proces de conștientizare permite dezvoltarea empatiei și încurajează comunicarea deschisă, creând astfel un mediu mai armonios și sigur. În plus, prin recunoașterea și abordarea acestor emoții, se pot dezvolta strategii de coping și adaptare, care contribuie la bunăstarea emoțională a tuturor celor implicați și promovează un climat educațional pozitiv.

Astfel, recunoașterea emoțiilor negative nu doar că ajută la echilibrarea stării mentale individuale, dar îmbunătățește și relațiile interpersonale într-un mod semnificativ.

Desenul poate fi un instrument puternic pentru combaterea comportamentelor nedorite, atât pentru noi înșine, cât și pentru ceilalți. În primul rând, desenul oferă o

modalitate non-verbală de a exprima emoții și gânduri care pot fi dificil de articular prin cuvinte. Aceasta poate ajuta la identificarea și înțelegerea emoțiilor care stau la baza comportamentelor nedorite, permițându-ne să le gestionăm mai eficient. Pentru copii, desenul poate deveni un mijloc de a învăța despre empatie și despre impactul acțiunilor lor asupra altora, prin ilustrarea consecințelor posibile ale comportamentelor negative. De asemenea, prin activități de desen colaborative, se pot promova valori precum cooperarea și respectul reciproc, contribuind la crearea unui mediu mai armonios și mai pozitiv. Astfel, desenul nu este doar o formă de artă, ci și un instrument educativ și terapeutic ce poate facilita schimbări comportamentale pozitive.

Rezultate așteptate:

- recunoașterea fenomenului de bullying cu triada victimă, agresor și reziliență;
- o mai bună relaționare între elevi-părinți-cadre didactice;
- exprimarea sănătoasă a emoțiilor în spațiul școlar, dar și acasă și comunitate;
- comunicarea asertivă și emoțională să devină un instrument indispensabil în fiecare familie, școală și spațiu de socializare, fie el, offline sau online.

Bibliografie:

Chirțan, Raluca, 2021, Bullyingul școlar: Triada victimă, agresor și reziliența asistată, *iTeach: Experiențe didactice*, Nr. 124, pp. 1-3;

Cury, A., 2011, *Copii străluciți, părinți fascinanți*, Editura For You, București;

Pânișoară, Georgeta, Sălăvăstru, Dorina, Mitrofan, L., coord, 2016, *Copilăria și adolescența, provocări actuale în psihologia educației și dezvoltării*, Polirom, Iași;

Whitson, Signe, 2017, *Fenomenul Bullying, 8 strategii de a -i pune capăt*, Herald, București.

Pe urmele lui Ștefan Odobleja... Programare și robotică

*elev Rareș Ștefan ROȘCULESCU,
îndrumare, prof. Lucia ALBU
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița*

Când ambiția, tenacitatea, sârguința și creativitatea își dau mână se *reinventează* un copil precum Rareș. Un băiat care, sprijinit de familie și iubit de cei aproape lui, își imaginează cum creează viitorul pe care mulți nici nu îndrăznim a ni-l imagina. Am încredere că Rareș va căuta pe chatGBT cine este Ștefan Odobleja... Poate și voi veți căuta și, astfel, căutând, veți înțelege

de ce am asociat numele lui Rareș cu cel al marelui medic militar și cibernetician român.

*prof. Corneliu
DRAGOMIR, Școala
Gimnazială Comuna
Dumbrăvița*

Astăzi, vreau să vă împărtășesc ceva foarte interesant: hobby-ul meu pentru programare și construcția de roboți! Sunt sigur că multora dintre voi le place să se joace cu

diferite gadgeturi, dar v-ați gândit vreodată să le faceți singuri? Ei bine, asta fac și e super distractiv! O să vă spun câte ceva despre asta.

De ce iubesc programarea? Cunoașteți acele jocuri interesante pe computer pe care le jucați sau aplicațiile pe care le folosiți pe telefon? Ei bine, cineva a trebuit să scrie codurile pentru a le face să funcționeze! Programarea este ca și cum ai da instrucțiuni unui computer să facă ceea ce vrei tu.

Este ca și cum ai fi un magician care poate face lucrurile să se întâmple cu doar câteva cuvinte! Când scriu un cod, simt că sunt șeful computerului meu. Îl pot face să deseneze imagini, să pună muzică sau chiar să scrie câteva linii pentru diferite jocuțe. Cea mai bună parte este că nu există limită la ceea ce poți crea cu cod! Este ca și cum ai avea o superputere care te lasă să dai viață visului tău.

Construirea roboților? Acum, să vorbim despre roboți – cele mai tari lucruri întâlnite vreodată! Imaginați-vă că aveți un prieten care vă poate urma comenzile, vă poate juca jocuri sau chiar vă poate ajuta să vă curățați camera (noi avem un robot cpe nume « Gică » care face curățenie în casă) . Ei bine, asta pot face roboții! Și ghici ce? Poți construi și singur acești roboți!

Construirea roboților este ca și cum ai rezolva un puzzle mai mare. Aveți toate aceste părți diferite, cum ar fi motoare, roți și fire, și trebuie să vă dați seama cum să le puneți împreună pentru a face robotul să funcționeze. Este nevoie de răbdare și un pic de îndemănare, dar crede-mă, merită când vezi creația ta că prinde viață!

Combinând programarea și roboții... Aici lucrurile devin cu adevărat interesante – combinând programarea cu roboții! Îți amintești cum am spus că programarea este ca și cum ai da instrucțiuni? Ei bine, când programezi un robot, îi spui ce să facă! Îl poți face să se miște, să se lumineze, să scoată sunete și chiar să danseze !

Am văzut roboți care știu să navigheze prin labirinturi sau chiar să concureze în curse de roboți!

AșaDAR... Așa că, dragi prieteni – lumea minunată a programării și a construcției de roboți este MAGICĂ! Este un hobby care nu este doar distractiv, dar te învață și multe despre tehnologie, rezolvarea problemelor și creativitate. Încercați și voi? Cine știe, s-ar putea să descoperiți o pasiune care va rămâne pe viață! Și nu uita, singura limită este imaginația ta.

Datina colindului în prag de sărbătoare

*psih. CORNELIU DRAGOMIR,
profesor itinerant/ de sprijin
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița*

Obiiceiul colindului în perioada sărbătorilor de iarnă reprezintă nu numai o datină străbună păstrată vie în amintirea și obiceiul nostru anual, dar este și un element de identitate națională care ne reprezintă ca popor creștin. A colinda și a vesti Nașterea Domnului Iisus Hristos este nu numai o datină, un obicei și o bucurie, ci și un frumos regal de întâlnire al cerului cu pământul prin credință, iubire și îndumnezeire.

Dacă pentru copii, obiceiul colindului este prilej de sărbătoare, pentru adulți această datină este un mesaj de înălțare prin cântec și veselie. Colindatul în pragul Crăciunului, chiar dacă în aceste vremuri nu mai are vivacitatea de altădată, este o frumoasă continuitate a vieții noastre de români pe acest pământ creștin. Prilej de bucurie pentru copii, prin colindat se păstrează identitatea cântecului, a repertoriului de colinde care vestesc Nașterea Domnului și bucuria credinței. Astfel, prin colind ne definim ca neam de oameni creștini cu frică de Dumnezeu, ne reiterăm baștina noastră de păstori (crescători de oi), de baci, de oieri și în acest cadru frumos de puritate și lumină se întâlnesc credința neamului românesc în valorile creștine și iubirea și lumina ca chitesență a sufletului cald

românesc.

Colindul și colindătorii reprezintă ipostaze ale noastre ca oameni și români. Colindătorii sunt mai mult decât mesageri ai bucuriei, ei sunt vestitorii ce, an de an, consimt și consfințesc Nașterea Domnului Iisus Hristos. Ei vin de demult și de departe. Să ne deschidem sufletul și inima și să îi primim cu gândul bun...

pagina 28

Anul I (XVI), Numărul 1 (35), Anul școlar 2024– 2025,
ISSN: 3061 4198; ISSN-L: 3061– 4198
<https://impreuna.yolasite.com/>

DEJA SE-AUD COLINDĂTORIelev **ANTONIA BAROS,**
Clasa a IV –a B,Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița
îndrumare, prof. **CÂNDEA MARGARETA**

În casă focul arde-ntruna
Iar copiii povești ascultă,
Troiene de zăpezi se-adună
Și clopoței răsună.

Deja se-aud colindători
Zicând mii de urări,
Ei umblă din casă-n casă,
Cântând pe la fereastră.

Familii întregi se adună
Și sărbătoresc împreună,
Când copiii pe geam privesc
Cum Moșul și renii sosesc.

Și mulți la biserică se duc
Să se roage - ca-n tot anul
Bine să stea cu banul
Dar și sănătatea să fie cu... carul!

**COLINDĂM CU BUCURIE PÂNĂ-N
SEARA DE POVESTE**elev **ERIC TĂȚAR,**
Clasa a IV –a B,Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița
îndrumare, prof. **CÂNDEA MARGARETA**

Se întinde peste toate
Gerul mare și năpraznic
De se scutură natura
De-al ei, întreg veșmânt tomonic.

În grădini și peste dealuri
Totul este înghețat.
Albă, mare e zăpada
Și noi ne pornim pe dat...
Iar la dulce colindat.

Urcăm sus, pe vârf de deal,
Cât mai repede, pe rând,
Apoi când ajungem sus
Ne pornim în jos, râzând.

Cântecul de zor răsună
Suntem mulți și grupul crește.
Colindăm cu bucurie
Până-n seara de poveste!

Colind și glasuri de copii pe „ulițele” de Dumbrăvița

Nasurile ne erau înghețate și obrajii roșii de la frig, dar nimeni nu se plângea. Până la urmă spiritul Crăciunului și veselia noastră au învins frigul. Spre finalul serii săculeții ne erau plini de bunătați și nimile de bucurie.

**elev REBELES EVELINA, cls. a IV-a G
îndrumare, prof. Lucia BONCHIȘ
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița**

Era Ajun de Crăciun... Vedeam pe stradă oameni și copii cu capra, care plecaseră spre colindat. Eu, cu verișoara mea, ne pregăteam și noi să mergem la colindat. De fapt, încă de dimineață ne pregăteam...

Prima dată am colindat oamenii care locuiesc cu noi în bloc. Cei mai mult ne-au dat colaci, covrigi și fructe. Dar unii ne-au dat și bănuți. Apoi ne-am dus la bunicii amândurora să-i colindăm. După ce i-am colindat pe bunicii noștri, ne-am propus să colindăm și vecinii bunicii. Dar am fost dezamașiți, mulți erau plecați. Apoi am plecat să-i colindăm pe ceilalți bunici, cei ai verișoarei mele.

A fost o experiență frumoasă, și la anul vreau din noi să merg la colindat... Cu bănuții strânși de mine îmi propun să fac o mică donație Bisericii.

**elev SILVIU COTÎRȚĂ, cls. a IV-a G
îndrumare, prof. Lucia BONCHIȘ
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița**

Anul acesta am mers la colindat alături de verișorii mei. Am fost cinci copii în grup, dar grupul nostru a avut... șofer personal, tatăl unei verișoare. Cu noi a fost și bunica mea. Am cântat "Steaua sus răsare" și "Domn, Domn Să-nălțăm"... Am strâns mulți bani... Am făcut aproape 1500 de lei...

**elev EDUARD GODESCU, cls. a IV-a G
îndrumare, prof. Lucia BONCHIȘ
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița**

La colindat, a fost o seară de neuitat. Deși era năpraznic ger afară, nimic nu ne-a putut opri. Am fost un grup mare, de vreo treizeci de copii și toți eram gros îmbrăcați cu fular și căciulă, cu mănuși și toate cele... Dar cu sufletele pline de bucurie și plini de entuziasm mergeam pe străzile Dumbrăviței...

Am pornit de la prima casă pe la cinci seara, cinci și ceva. Fiecare aveam un clopoțel în mână sau o stea frumos colorată. La fiecare poartă gazdele ne așteptau cu zâmbetele pe buze și cu brațele pline de dulciuri nici și bănuți. Am colindat din toată inima, iar colindele noastre răsunau spărgând liniștea nopții și luminind întunericul. Am trecut de cincisprezece case, iar oamenii ne-au primit, peste tot, cu mult drag. Unele gazde chiar ne-au chemat să intrăm în curte, unde ne-au oferit ceai cald și prăjituri, gogoși și alte multe... Însă frigul nu ne lăsa să stăm prea mult pe loc și astfel am pornit mai departe răsând și cântând colinde cu sufletul plin de bucurie.

In seara de Ajun am mers la colindat. Eu merg la colindat în fiecare an pentru a împărtăși celor dragi bucuria nașterii lui Iisus Hristos. Anul acesta am mers la colindat alături de prietenul meu, Tudor.

Noi am fost la colindat la nașii noștri, la bunicii lui Tudor și la câțiva dintre vecinii noștri dragi. Ei ne-au primit cu drag, ne-au oferit dulciuri, prăjituri și bani. Eu am colindat cu mult drag și abia aștept să merg la colindat și la anu...

**elev IULIA ZAMFIR, cls. a IV-a G
îndrumare, prof. Lucia BONCHIȘ
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița**

Eu am mers la colindat cu prietenii mei și, sincer vă scriu, a fost foarte frumos. Noi am mers din casă în casă și am adunat dulciuri și bani. A fost o noapte frumoasă de Ajun de Crăciun pentru că am mers să colindăm la casele oamenilor. Fiecare dintre noi s-a distrat de minune și am fost foarte fericiți. Pe la sfârșitul serii, înainte să ne întoarcem acasă, ne-am urat *Sărbători fericite și pline de sănătate cu cei dragi.*

**elev VICTOR CIOBĂNIȚĂ, cls. a IV-a G
îndrumare, prof. Lucia BONCHIȘ
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița**

Am fost la colindat în cartierul meu. Apoi am trecut și pe la bunici. Am cântat conlindă și am fost primit cu multă bucurie. Colindele pe care le-am

cântat au fost Steaua sus răsare, Domn, Domn să-nălțăm, dar și colinde din repertoriul internațional cum ar fi Feliz Navidad. Am fost și cu Sorcova. Eu mi-am colindat părinții, bunicii, unchii, mătușa și verișorii. Eu sunt tare bucuros că această frumoasă tradiție a colindatului încă se mai păstrează. Pentru mine a fost prima dată și mi-a plăcut tare mult.

**elev RADU SILON, cls. a IV-a G
îndrumare, prof. Lucia BONCHIȘ
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița**

Anul acesta am fost la colindat doar la membrii familie mele. Totul a început în Ajunul Crăciunului când am fost cu mama mea să-l colind pe bunicul meu. Mi-a plăcut să-i colind, pentru că așa am simțit Spiritul Crăciunului.

**elev ANDI BRĂDĂȚEANU, cls. a IV-a G
îndrumare, prof. Lucia BONCHIȘ
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița**

La colindat am fost cu fratele meu, verișoara mea și prietena mea.

La început, stând cu verișoara mea în curtea casei, ne-am organizat. Apoi am repetat puțin colindele pe care ne-am propus să le cântăm. De frig, nu am colindat peste tot pe unde ne-am propus să mergem. A fost o seară frumoasă...

**elev SERENE SIMA, cls. a IV-a G
îndrumare, prof. Lucia BONCHIȘ
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița**

Dumbrăvița, de poveste...

*prof. DRAGOMIR CORNELIU
profesor itinerant/ de sprijin
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița*

Începând cu acest număr al revistei școlii noastre, vom încerca, alături de cadrele didactice și elevii de la școala noastră, să călătorim în imaginar pentru a descoperi cum arăta satul nostru acum 100 de ani, prin povestea grofului maghiar Istvan Mokry. Acest exercițiu de imaginație nu are scop istoric și modelează, prin desfășurarea sa, imaginarul identitar în sufletul și inima copiilor ce vor deveni, nu peste mult timp, adulți ai comunității locale.

Textele propuse și imaginile generate cu inteligența artificială au ca miză creșterea interesului copiilor și adulților pentru ceea ce a fost atunci și, astfel, demersurile de a cunoaște comunitatea de atunci, când Dumbrăvița s-a format, reprezintă nu numai o formă de respect și recunoștință pentru cei ce au pus piatra de temelie a unei comunități, a ceea ce suntem astăzi, dar și cunoaște și a ști că Dumbrăvița de azi a avut, în trecutul său, cultură și identitate, oameni ai comunității cu știință de carte și o viață nobiliară în adevăratul sens al cuvântului.

În concret, este un demers identitar-afectiv prin care elevii de azi ai școlii noastre își caută rădăcinile de ieri, precum, similar, un copil crescut de străini își caută mama și tata, surorile și frații.

DUMBRĂVIȚA IMAGINAR-IDENTITAR

*Elevii școlii din Dumbrăvița
și conacul grafului Istvan Mokry*

Text, psih. DRAGOMIR CORNELIU, profesor de sprijin
Imagini generate cu ajutorul inteligenței artificiale
Text republicat și în revista Școala Dumbrăvița, Nr. 1, anul școlar
2021-2022, pagina 21-22, Timișoara: Editura Castrum de Thymes
Dublaj în limba maghiară, prof. Ildiko DENES

Doamna prof. Ildiko DENES și elev Lucian Andrei PAPP, realizând activități de documentare despre groful Istvan Mokry și viața cotidiană din Dumbrăvița anilor 1900, pentru a redacta o poveste imaginar– identitară despre pasiunea pentru vânătoare a grofului. Această povestire va putea fi lecturată în următoarele numere ale revistei școlii, în cadrul acestei serii.

Să ne deschidem mintea și să ne lăsăm spre a cutreiera ulițele imaginației a ceea ce a fost odată prin Dumbrăvița- Timiș. Nu demult, în urmă cu peste un secol și jumătate, aici era doar o duminică... Dumbrăvița de poveste s-a făurit prin vrednicia oamenilor, muncă, cultură și educație. Este o fascinantă amintire despre lumea ce a fost și ne este lăsată moștenire culturală spre menirea noastră socială, oameni ai acestor meleaguri.

Pășind în timp, în prag de seară, la umbra unor înalți platani ce străjuiesc, precum grănicerii linia de hotar, conacul cu arcade de verdeață ale nobilului Mokry Istvan, ni se dezvăluie imaginației o poveste frumoasă ce o memorăm și o păstrăm ca un dar al trecutului ce ne unește cu viitorul prin cuvântul prezentului.

Nyissuk meg elménket, és barangoljunk a képzelet utcáin, azon a tájon, ami egykor Dumbrăvița-Temes volt. Nem is olyan régen, több mint másfél évszázaddal ezelőtt, csak egy liget állt itt... A mesés Dumbrăvițát az emberek méltósága, a munka, a kultúra és az oktatás kovácsolta. Lenyűgöző emlék ez a világról, amely kulturális örökségként maradt és maradt ránk társadalmi céljaink, e földek népe számára.

Ha visszalépünk az időben, kora este, a magas platánfák árnyékában, amelyek határörökként őrzik a határvonalat, Mokry István nemes zöld boltíves kúriáját, egy gyönyörű történet tárul fel képzeletünk előtt, amelyre emlékezünk és a múlt ajándékeként őrizzük, amely a jelen szaván keresztül egyesít minket a jövővel.

pagina 36

Anul I (XVI), Numărul 1 (35), Anul școlar 2024– 2025,
ISSN: 3061 4198; ISSN-L: 3061– 4198
<https://impreuna.yolasite.com/>

Publicație școlară editată de
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița
împreună

Povestea destinului său, a grofului Mokry Istvan, este similară cu a multor nobili maghiari ce s-au așezat la nord de Timișoara, prin demersurile Mariei Tereza de a popula teritoriul de pe actualul teritoriu al României.

Sorsának története, gróf Mokry Istváné, hasonló számos magyar nemeséhez, akik Temesvártól északra telepedtek le, Mária Terézia erőfeszítéseinek köszönhetően, hogy benépesítsék a mai Románia területeit.

Astfel, acest nobil maghiar, după ce a cumpărat însemnate terenuri, aici a venit, cu întreg personal angajat, construind un conac, inestimabilă clădire de patrimoniu cultural, o adevărată casă de vânătoare, pe un nivel, ce impresionează prin sobrietate, arhitectură deosebită, cu bunul gust ce trădează un om de o aleasă cultură și temeinică educație. Interiorul conacului ne este dezvăluit aparte: cu simț al esteticului, alese porțelanuri meșteșugit așezate pe o mobilă cu ample sculpturi în lemn și o impresionată bibliotecă cu cărți de tematică agricolă, silvicolă și vânătoare.

Így ez a magyar nemes, miután jelentős földterületet vásárolt, ide érkezett teljes személyzetével, és egy kúriát, egy felbecsülhetetlen értékű kulturális örökségi épületet, egy igazi vadászkastélyt építtetett egy szinten, amely józanságával, különleges építészetével, a választott kultúrájú és alapos műveltségű emberre jellemző jó ízléssel nyugtáz le. A kúria belső tere külön tárul elénk: esztétikai érzékkel, gondosan kidolgozott porcelánokkal, bőséges fadarabokkal díszített bútorokkal és lenyűgöző könyvtárral, mezőgazdasági, erdészeti és vadászati témájú könyvekkel.

Când privești fotografia îngălbenită a conacului de vânatoare a grofului maghiar, gândul te poartă în lumea de atunci: doamne cu ample rochii de mătase, domnițe cu corsete strâns legate în jurul taliei, domni cu cizme de piele purtând pe umăr pușca de vânatoare, cu pletele date cu briantină, trăsura pregătită la scara conacului, cu tapițerie de un roșu stins sau verde aprins, precum le plăcea grofilor maghiari să se poarte în fața slujitorilor sau prin sat.

Era o lume de atunci, păstrată obiectiv de pelicula fotografică și subiect de memorie colectivă. Acum, plecăm din fața conacului cu platani ciunțiți și ne întrebăm unde ne vor purta rândurile din următorul episod? Ce oameni, ce locuri, ce povești vom rememora?

Ce povestiri despre acest grof mai descoperi în numerele următoare, născocite de adulți și copii deopotrivă, căci tuturor ne plac povestirile deoarece ele dau sens amintirilor și însuflețesc istoria ce a fost și este păstrată... Nu cu acuratețea datelor cronologice, ci cu bucuria sufletului nostru.

Amikor a magyar gróf vadászházának megsárgult fotójára nézünk, gondolataink visszarepítenek minket az akkori világba: bő selyemruhás hölgyek, szorosan derekukon kötött fűzős hölgyek, bőrcsizmás urak, vállukon vadászpuskával, briliánsokkal festett hajjal, a kúria lépcsőjén előkészített hintó, fakövörös vagy élénkzöld kárpitozással, ahogyan a magyar grófok szívesen viselték szolgálk előtt vagy a faluban.

Ez egy akkori világ volt, amelyet objektíven a fotofilm, szubjektíven pedig a kollektív emlékezet őriz meg. Most pedig elhagyjuk a göcsörtös platánfákkal teli kúriát, és azon tűnődünk, hová visznek minket a következő epizód sorai? Milyen emberekre, milyen helyekre, milyen történetekre fogunk emlékezni?

Milyen további történeteket fedezhetünk fel erről a grófról a következő számokban, amelyeket felnőttek és gyerekek egyaránt kitaláltak, mert mindannyian szeretjük a történeteket, mert értelmet adnak az emlékeknek, és életre keltik a megőrzött és megőrzött történelmet... Nem a kronológiai adatok pontosságával, hanem a lelkünk örömeivel.

ORGANIZATORI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

CONCURS NAȚIONAL DE INTERPRETARE A CÂNTECELOR POPULARE MAGHIARE EDIȚIA AXV-A

18 OCTOMBRIE ✦ SÂMBĂTĂ ✦ ORA 18

BISERICA REFORMATĂ DUMBRĂVIȚA

PARTENERI

BĂNSĂGI
KÖZÖSSÉGERT
EGYESÜLET

ASOCIAȚIA
COMUNITARĂ
PENTRU BANAT